

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

07 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Marin Popa, în numele părții vătămate Enache Valentina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2017, în privința inculpatului

***Gamarț Simion XXXX**, născut la
XX XXX XXXX, locuitor al mun. XXXXX, str. XXXXX
XXXX XX, ap. XX, cetățean al R. Moldova, fără
antecedente penale.*

	<i>Termenul de examinare</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>03.02.2017 – 28.07.2017,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>29.08.2017 – 17.10.2017,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>05.01.2018 – 07.02.2018.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 28 iulie 2017, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Gamarț Simion a fost condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal la 120 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul Valentinei Enache prejudiciul material de 13.109,50 lei, moral de 5000 lei și cheltuielile pentru asistență juridică de 2500 lei. În rest, acțiunea civilă în partea privind încasarea prejudiciului moral, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Cheltuielile judiciare pentru efectuarea expertizelor medico-legale în mărime de 168 lei, au fost trecute în contul statului.

2. Instanța de fond a constatat că la 08 noiembrie 2016, între orele 07:30 - 08:00, inculpatul Gamarț Simion, fiind treaz și cu permis de conducere, conducând autovehiculul de rută „Mercedes 311 CDI”, n/î XXX XXX, pe itinerarul Chișinău-Tiraspol, în timp ce se deplasa din direcția com. Sîngera spre com. Chetrosu, mun. Chișinău, nu a manifestat dexteritate în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, nu a ținut cont de situația rutieră, faptul că era timp de ploaie și drumul era umed, precum și cea care determină viteza de circulație, încălcând astfel prevederile normelor prevăzute la pct. 45 alin. 1) lit. a), b), c) și d) și alin. 2) din Regulamentul circulației rutiere al R. Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, potrivit căruia: „1) Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii și d) situația rutieră 2) în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, totodată nu a lăsat suficient spațiu liber față de vehiculul precedent necunoscut, care a frânat brusc, încălcând astfel și prevederile normei prevăzute la pct. 49 din același Regulament, potrivit căruia: „În funcție de viteza de deplasare, conducătorul de vehicul trebuie să lase liber un spațiu (distanță) față de vehiculul precedent care, în caz de frânare bruscă a acestuia, i-ar permite să oprească evitând coliziunea” și în încercarea de a evita coliziunea cu acesta a frânat, a virat brusc volanul, fapt de la care a pierdut controlul autovehiculului și a tamponat violent în partea din spate autovehiculul „Volkswagen LT 46”, n/î XXX XXX, condus de către Donțu A., care staționa regulamentar pe acostamentul din partea dreaptă. Urmare a impactului violent produs, pasagerilor autovehiculului „Mercedes 311 CDI”, n/î XXX XXX, Enache Valentina, a.n. XXXX, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 3436/D, din 02.12.2016, i-au fost cauzate vătămări corporale medii sub formă de: „Fractura osului ischiadic pe dreapta și edem al țesuturilor moi la nivelul bazinului pe dreapta”, iar lui Jardan Nicoleta a.n. XXXX, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 3639/D, din 10.01.2017, i-au fost cauzate vătămări corporale medii, cu dereglarea sănătății de lungă durată, sub formă de: „Plăgi lacerate pe suprafața dorsală a mâinii drepte și degetului IV cu lezarea tendoanelor extensor degetelor I-III în zona V și degetul IV în zona III cu defect de țesuturi moi pe suprafața dorsală a mâinii drepte și degetului IV”.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut integral vina, solicitând examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, că aceste probe dovedesc vinovăția lui și i-a încadrat acțiunile în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, ca încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere, de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcarea ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale și a sănătății.

La stabilirea pedepsei instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, că inculpatul a recunoscut vina și s-a căit sincer, a comis o infracțiune mai puțin gravă, a recuperat benevol prejudiciul cauzat prin infracțiune, se caracterizează pozitiv, are la întreținere patru copii minori, circumstanțe agravante nu s-au stabilit, concluzionând că corectarea lui este posibilă prin aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, fără aplicarea pedepsei complementare.

La fel, instanța a statuat că partea vătămată Enache V., a înaintat o acțiune civilă, solicitând încasarea de la inculpat a prejudiciului material de 13.109,50 lei, moral de 50.000 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 2500 lei.

Ultima a solicitat încasarea sumei de 50.000 lei cu titlu de prejudiciu moral, deoarece a avut de suferit în urma accidentului, a avut fracturi ale bazinului și nu a putut merge pe picioare, fiind ajutată de alte persoane. La externarea din spital a fost dusă până acasă cu salvarea, iar cheltuielile le-a suportat inculpatul. Medicamentele le-a procurat în baza rețetelor, care de cele mai multe ori rămânea la farmacie.

Totodată, luând în considerare caracterul faptei prejudiciabile săvârșite de inculpat, este oportun a încasa 5000 lei cu titlu de prejudiciu moral în beneficiul părții vătămate, deoarece este exagerată suma de 50.000 lei, ținând cont de practica CtEDO privitor la modul de încasare a prejudiciului moral (opinia comună privind satisfacția echitabilă), cât și de prevederile art. 1423 Cod civil, conform cărui, mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor fizice și psihice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

În urma accidentului rutier, partea vătămată Enache V. a urmat un tratament medical, suportând cheltuieli în sumă totală de 13.109,50 lei, fapt confirmat prin bonurile anexate la acțiunea civilă.

Prin urmare, inculpatul urmează să-i restituie prejudiciului material în mărime de 13.109,50 lei.

La fel urmează a fi încasată de la inculpat în beneficiul părții vătămate 2500 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică, deoarece aceste cheltuieli sunt confirmate prin respectivele bonuri de plată.

3. Avocatul Denis Staruș a declarat apel în numele părții vătămate Enache V., solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie privat de dreptul de a conduce mijloace de transport, fiind încasat de la acesta prejudiciul moral de 50.000 lei.

Apelantul a invocat că prima instanță nu s-a expus motivat asupra acțiunii civile, în partea cuantumului prejudiciului moral cauzat prin infracțiune, astfel încât mărimea stabilită este incomensurabilă cu prejudiciul moral produs părții vătămate Enache V.

În urma accidentului rutier, partea vătămată a suferit considerabil și până în prezent are oasele bazinului fracturate, merge în cârjă și starea sănătății deja nu mai poate fi restabilită ca până la accident.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 3639/D din 10.01.2017, părții vătămate Enache V. i-a fost cauzată vătămare corporală medie - fractura osului bazinului.

În rezultatul infracțiunii săvârșite de inculpat, părții vătămate i-au fost cauzate suferințe psihice și fizice vizibile. Astfel, urmează a fi încasat de la inculpat în beneficiul ei prejudiciul moral de 50.000 lei.

3.1. Avocatul Vladimir Mării și partea vătămată Enache V., la fel au declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai aspră, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, să fie încasat prejudiciul material adăugător de 17.632,15 lei și prejudiciul moral de 50.000 lei.

Apelanții au invocat că în urma acțiunilor inculpatului, părții vătămate i-a fost cauzată fractura de os la nivelul șoldului, care a imobilizat-o pe o perioadă de timp, iar la moment se deplasează cu ajutorul bastonului. Ca rezultat al accidentului rutier, are frică de a se deplasa cu mijloace de transport de tip rutieră.

Conform prescripției medicului din 21.06.2017, extrasului medical din 17.07.2017, urmează ca pe parcursul următorilor 5 ani, partea vătămată să administreze la fiecare 20 de zile, lunar, medicamentul „Calcemin”, care este costisitor. Partea vătămată mai suferă de sindrom nevrotic generat de accidentul rutier, are o vârstă înaintată, întreține un copil care suferă de tuberculoză și nu este încadrat în câmpul muncii.

Suma de 5000 lei încasată cu titlu de prejudiciu moral nu este una echitabilă, raportată la circumstanțele cauzei, în acest caz, mărimea prejudiciului moral cauzat nu poate fi mai mică de 50.000 lei.

Părții vătămate nu i-au fost recuperate careva cheltuieli și prejudicii, doar a fost înștiințată de inculpat că a achitat serviciul de transport cu ambulanța. Niciun ban din sumele înaintate de a fi recuperate, nu a primit de la ultimul, necătând că nu o dată a invocat necesitatea de a administra medicamente, și tendința de a ajunge la o înțelegere, de a fi înțeleasă și ajutată de inculpat.

Conform bonurilor de călătorie și de procurare a medicamentelor, după data de depunere a acțiunii civile s-au mai cheltuit 3997 ruble, echivalent a 4874 lei (conform cursului СБЕРБАНК filiala Bender nr.6706 1 leu MDL = 0.82 ruble), 6470.15 în lei, conform informației și bonului „Фарм Печып” prețul medicamentului „Calcemin” este de 215 ruble, echivalentul a 262 lei pentru 100 pastile; fiind prescrise câte 2 pastile pe zi pe parcursul a fiecare 20 zile din lună pe o perioadă de 5 ani (20 zile x 12 luni x 5 ani = 1200 zile), (1200 zile x 2 pastile = 2400 pastile), (262 lei : 100 pastile = 2.62 lei/pastila), (2400 pastile x 2.62 lei = 6288 lei pentru curs de tratament).

3.2. A declarat apel și avocatul Valeriu Mardari, în numele inculpatului, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea civilă să fie admisă în principiu, ca asupra cuantumului prejudiciului să se expună instanța civilă.

Apelantul a invocat că inculpatul recunoaște acțiunea civilă parțial, adică cheltuielile de judecată și unul din preparatele procurate, care se administrează în cazul fracturilor.

Partea vătămată Enache V. la acțiunea civilă nu a anexat nici un document ce ar proba necesitatea procurării și administrării celor procurate (cartelă medicală, rețete etc.), totodată apărarea a prezentat instanței anotațiile celor procurate care a pus la îndoială cerințele materiale (ca exemplu produs alimentar pentru nou născut, preparate ginecologice, preparate nazale și altele și o sumedenie de cecuri care se dublează fără nici o informație ce fel de cheltuieli sunt).

Instanța incorect a admis acțiunea civilă a părții vătămate, care urma să fie admisă în principiu și transmisă pentru examinare în procedură civilă, unde să fie dovedită legătura cauzală între trauma cu care s-a ales partea vătămată cu preparatul nazal, ginecologic, mâncare pentru bebeluși, preparate pentru hemoroizi și altele (a se vedea anexele cu descrierea preparatelor și produsului pentru bebeluși ș.a.).

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2017, toate apelurile au fost admise, casată sentința în latura civilă și pronunțată o nouă hotărâre.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul lui Enache Valentina prejudiciul moral de 15.000 lei. În rest, pretențiile privind încasarea prejudiciului moral au fost respinse ca fiind exagerate și neîntemeiate.

Pretențiile privind încasarea prejudiciului material solicitat de Enache Valentina de a fi încasate de la inculpat, au fost admise în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța civilă.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de fond a ținut cont de prevederile art. 61, 70, 75, 76-78 Cod penal, că inculpatul a recunoscut integral vina și s-a căit sincer, contribuind activ la investigarea cazului, a solicitat judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, a comis o infracțiune mai puțin gravă, se caracterizează pozitiv, anterior nu a fost condamnat, circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

Inculpatului i-a fost aplicată o pedeapsă non-privativă de libertate, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, iar art. 264 alin. (1) Cod penal nu prevede pedeapsa complementară sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport în cazul aplicării unei pedepse non-privative de libertate.

Partea vătămată nu a demonstrat întinderea prejudiciului cauzat, nici legătura dintre probele prezentate și cuantumul pretenției de încasare a prejudiciului material, fiind anexate diverse bonuri de procurare a medicamentelor, a produselor alimentare etc., care sunt eliberate de autoritățile transnistrene *în ruble*, autoritate și valută nerecunoscută de către R. Moldova, și nu pot servi ca probe pertinente, concludente, utile și veridice în confirmarea prejudiciului material cauzat.

Au fost prezentate și în instanța de apel diverse bonuri de procurare a medicamentelor, a produselor alimentare etc., pentru suma suplimentară de 17.632,15 lei, acestea fiind eliberate de autoritățile transnistrene *în ruble*, autoritate și valută nerecunoscute de către R. Moldova și nu pot servi ca probe pertinente, concludente,

utile și veridice în confirmarea prejudiciului material cauzat, motiv pentru care pretențiile privind încasarea prejudiciului material solicitat de Enache V. urmează de admis în principiu, urmând ca asupra cuantumului lor să se expună instanța civilă.

Totodată, inculpatul a achitat părții vătămate Enache V. o parte din prejudiciul material, ce constituie cheltuieli pentru tratament și medicamente, fapt confirmat prin bonurile de plată anexate la materialele dosarului de inculpat.

Părții vătămate Enache V. i-a fost cauzată prin infrațiune vătămare medie a integrității corporale, ce i-a provocat suferințe fizice și psihice.

Suma de 50.000 lei în calitate de prejudiciu moral solicitată de partea vătămată este exagerată, luând în considerare și faptul că la stabilirea cuantumului prejudiciului moral, urmează a se ține cont atât de gravitatea suferințelor pricinuite, cât și de starea materială a inculpatului.

Ținând cont de suferințele psihice, de impactul accidentului asupra integrității corporale a părții vătămatei, că inculpatul nu a dorit să repare prejudiciul cauzat benevol, suma de 15.000 lei este una echitabilă pentru recuperarea prejudiciului moral, pentru suferințele fizice și psihice suportate de partea vătămată, în rest pretențiile înaintate în sensul dat urmând a fi respinse, ca fiind nefondate și exagerate.

5. Avocatul Marin Popa, a declarat recurs ordinar în numele părții vătămate Enache V., în care solicită casarea parțială a hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie privat de dreptul de a conduce mijloace de transport, și să fie încasat de la el în beneficiul părții vătămate prejudiciul material de 13.109,50 lei, moral de 50.000 lei și cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 2500 lei.

Recurentul a invocat că partea vătămată Enache V., la înaintarea acțiunii civile a anexat probe și înscrisuri care demonstrează cauzarea prejudiciului material în sumă de 13.109,50 lei, cât și a cheltuielilor pentru asistența juridică în sumă de 2500 lei.

Instanța de fond, în mod ilegal a dispus admiterea parțială a prejudiciului moral solicitat, deoarece părții vătămate i-au fost provocate suferințe fizice și psihice, ea fiind pensionară și neputincioasă, care nu a avut niciun sprijin material și nici sub formă de scuze, prin urmare suma de 50.000 lei ar fi una echitabilă în raport cu fapta comisă de inculpat.

Decizia instanței de apel este una ilegală.

Prin lăsarea acțiunii civile pentru examinare într-un alt proces civil, partea vătămată a fost pusă într-o situație și mai dificilă, din punct de vedere financiar privitor la cheltuielile suportate pe marginea petrecerii tratamentului medical.

Enache V. a prezentat toate înscrisurile care probează cheltuielile și prejudiciul material suportat pe baza procurării medicamentelor prescrise de medicii de specialitate, înscrisuri care au fost prezentate instanței de judecată, în exemplar unic original, conștientizând că instanța le va lua în calcul la emiterea hotărârii.

Partea vătămată este pusă în situația în care toate înscrisurile sunt anexate la materialele prezentei cauze, pentru a iniția în viitor o cerere de chemare în judecată față de inculpat, va fi nevoită să suporte iarăși cheltuieli suplimentare, ba mai mult ultima a devenit și neputincioasă de a se deplasa de pe urma traumelor cauzate în urma accidentului rutier, cât și a vârstei sale, nu s-a tratat definitiv nici până la

moment, având dificultăți enorme pentru a se deplasa, iar prin inițierea unei noi proceduri civile pe marginea despăgubirii, lui Enache V. i se vor provoca dificultăți, cheltuieli suplimentare de deplasare, suferințe fizice și psihice, amintiri despre calvarul incidentului ce avut loc.

Instanțele de fond și de apel urmau a se expune și asupra cuantumului acțiunii civile care este în mărime de 13.109,50 lei pentru prejudiciu material, 2500 lei cheltuieli pentru asistența juridică, precum și prejudiciului moral în sumă de 50.000 lei pentru suferințele fizice și psihice suportate până la moment, pentru retrăirile sufletești ce se datorează faptului că Enache V., în rezultatul traumelor primare, este nevoită să se abțină de la munci și alte activități ce necesită suport fizic și altele.

În drept, recursul este fondat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Potrivit art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se reține că recursul este fondat în drept pe art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală (*pct. 5 din decizie*), care prevăd și următoarele temeiuri pentru recursul ordinar – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârii contestate, asupra căror motive concrete din apelurile declarate nu s-ar fi pronunțat instanța de apel și care ar fi esența erorilor concrete de drept, și a circumstanțelor că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta este expus neclar, că instanța ar fi admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care ar fi afectat soluția instanței, că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 5 din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul declarat nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul

ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurent.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, conform art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a deciziei contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale. Or, sancțiunea art. 264 alin. (1) Cod penal, nu prevede pedeapsa complementară sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport, în cazul aplicării pedepsei principale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității (*pct. 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, se reține că concluziile și soluția instanței de apel asupra acțiunii civile în partea prejudiciului material sunt la fel legale și întemeiate. Or, conform art. 387 alin. (3) Cod de procedură penală, în cazuri excepționale când, pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părții civile, ar trebui amânată

judicarea cauzei, instanța poate să admită, în principiu, acțiunea civilă, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

Astfel, partea vătămată nu este lezată în dreptul de a soluționa litigiul cu privire la despăgubirile materiale în procedura civilă.

În același timp, instanța de apel corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind mărimea prejudiciului moral cauzat părții vătămate.

Or, conform prevederile art. 219 alin. (4), 220 alin. (3), 387 alin. (1) Cod de procedură penală, art. 1423 Cod civil, la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, etc. Hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil. O dată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge. ***Mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată*** în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. ***Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată***, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Mai mult, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei și în latura civilă.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei, cât și în latura civilă, în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar la fel este lipsită de orice temei legal.

Totodată, din conținutul dispozitivului deciziei adoptate rezultă că instanța de apel a menținut sentința în partea privind încasarea de la inculpat în beneficiul părții vătămate a cheltuielilor judiciare în sumă de 2500 lei, deci argumentul recurentului în aspectul dat este nefondat (*pct. 2. – 5. din decizie*).

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 3. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate

servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Marin Popa, în numele părții vătămate Enache Valentina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2017, în privința inculpatului Gamarț Simion XXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 01 martie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco